

Social Cohesion and Development

Vol 3, No 2 (2008)

Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη
Social Cohesion and Development

Biannual Scientific Review, Autumn 2008, volume 3, issue 2

ΑΡΘΡΑ Articles

Περικλής Πολύζοδης, Social welfare voluntarism in Greece: A fall before the rise?

Άλια Αντωνοπούλου, Ρύθμιση και μεταρρυθμίσεις του εθνικού υποτίματος: υγείας στην Ελλάδα. Συγκρίσεις με την ευρωπαϊκή εμπειρία

Νίκος Πολύζος & Στέλιος Δρακόπουλος, Οικονομική ασύλληπτη του ελληνικού υποτίματος: υγείας

Στεφανία Καλογεράκη, Οικογενειακό μνημόνιο και γονική επιτήρηση: Μια συγκριτική μελέτη μεταξύ Μεγάλης Βρετανίας, Σουηδίας και Ελλάδας

Νάσια Καπακίδη, Έμμεις των επαγγελματικών συντοχιδιοτικών συστημάτων στην Ευρώπη

"50 years of European social security coordination", The 2008 EISS annual conference Report by **Dorina Tsotsorou**

Τα «πετραγμένα» του Κέντρου Κοινωνικής Μορφολογίας και Κοινωνικής Πολιτικής [ΚΕΚΜΟΚΟΠ] του Πανίτσιου Πανεπιστημίου [1990-2008], **[Θ. Σακελλαρόπουλος]**, Kvist, Jon and Saari, Juho (eds) *The Europeanisation of social protection*, **[M. Angelaki]**, Danilo Zolo, *Globalization: An overview*, **[Δ. Σωτηρόπουλος]**

ΕΚΔΟΤΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣ

Kvist, Jon and Saari, Juho (eds), The Europeanisation of social protection, The Policy Press Bristol, 2007

M. Angelaki

doi: [10.12681/scad.9540](https://doi.org/10.12681/scad.9540)

Copyright © 2016, M. Angelaki

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Angelaki, M. (2016). Kvist, Jon and Saari, Juho (eds), The Europeanisation of social protection, The Policy Press Bristol, 2007. *Social Cohesion and Development*, 3(2), 184–186. <https://doi.org/10.12681/scad.9540>

Επιπρόσθετα, το ΚΕΚΜΟΚΟΠ πραγματοποίησε τρεις κύκλους διαλέξεων [για το συνδικαλιστικό κίνημα, τον κοινωνικό αποκλεισμό και τον κοινωνικό διάλογο], 21 ημερίδες [για μετανάστευση, εκπαίδευση, κοινωνική πολιτική, ταυτότητες, κοινωνικό αποκλεισμό, δημογραφία, περιβάλλον, οικογένεια, ισότητα των φύλων], ενώ εκυκλοφόρησε ακόμα 33 βιβλία [σε θέματα Κοινωνικής Πολιτικής, Κοινωνικής Ανθρωπολογίας], 9 τετράδια εργασίας, 36 ενημερωτικές εκθέσεις [σε θέματα εκπαίδευσης].

Τέλος, κατέρτισε τη βάση βιβλιογραφικών δεδομένων με τον τίτλο ΓΛΑΥΚΑ. σε συνεργασία και με την στήριξη του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών που είναι άμεσα προσθέσιμη μέσω της ιστοσελίδας του ΕΚΤ. Καλύπτει την χρονική περίοδο από τις αρχές του 19ου αιώνα μέχρι τις μέρες μας και περιλαμβάνει 40.000 τίτλους [πάνω από 20.000 είναι άρθρα και 4.000 περίπου ελληνικές και ξένες διατριβές].

Η δραστηριότητα και επιστημονική παραγωγή του ΚΕΚΜΟΚΟΠ αποτελεί υπόδειγμα ερευνητικού θεσμού που λειτουργεί στο πλαίσιο του δημοσίου πανεπιστημίου. Με φτωχές υποδομές, πεντρά μέσα και με ελλείψεις κυρίως σε υποστηρικτικό προσωπικό ανέλαβε και έφερε εις πέρας ένα αξιόλογο και ογκώδες έργο με διεθνή αναγνώριση.

Στην Ελλάδα, η πρωτοπορία του ΚΕΚΜΟΚΟΠ στο πεδίο της έρευνας της κοινωνικής πολιτικής είναι αναμφισβήτητη και αξιοζήλευτη. Σημαντικό ρόλο σε αυτή την πορεία έπαιξαν το επιστημονικό προσωπικό υψηλού επιπέδου και διεθνούς κύρους που διαθέτει το Κέντρο και το Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του πανεπιστημίου, αλλά και οι επιστημονικοί διευθυντές του: Η καθηγήτρια Κούλα Κασιμάτη που διηύθυνε το Κέντρο για 14 χρόνια και ο καθηγητής Δ. Τσαούσης (4 χρόνια).

Όσοι έχουν παρακολουθήσει από κοντά την ανάπτυξη του ΚΕΚΜΟΚΟΠ και δραστηριοποιούνται στο ίδιο πεδίο της κοινωνικής πολιτικής, όπως ο υποφαινόμενος, μπορούν ανεπιφύλακτα να θεβαίωσουν ότι ο μπροσσόρα για το έργο του ΚΕΚΜΟΚΟΠ που προλογίζει η καθηγήτρια Κ. Κασιμάτη, είναι γραμμένη με πολύ σεμνότητα. Έτσι όπως αρμόζει σε επιστήμονες. Η πραγματικότητα όμως υπερβαίνει τα γραφόμενα. Διότι το ΚΕΚΜΟΚΟΠ, σε τελευταία ανάλυση, είναι η ερευνητική απόδοσφαιρα, η μεθοδολογική παράδοση, η διαπαιδαγώγηση νέων επιστημόνων και γενικότερα η επιστημονική κληρονομιά και το «υφάδι» που αφήνει πίσω του. Για το Πάντειο Πανεπιστήμιο και το Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής είναι μεγάλη τιμή αλλά και ευθύνη η ύπαρξη και συνέχιση της δράσης του ΚΕΚΜΟΚΟΠ.

Θεόδωρος Σακελλαρόπουλος
Πάντειο Πανεπιστήμιο

**Kvist, Jon and Saari, Juho (eds),
The Europeanisation of social protection,
The Policy Press Bristol, 2007**

A series of developments that have taken place over the past ten years such as the increased application of the internal market rules to the area of social protection, the creation of the EMU, the launch of the Lisbon Strategy (original and revised), the introduction of the Open Method of Coordination (OMC) and the enlargement process have had important implications in the field of social policy which has progressively moved towards the top of the European agenda. The significance of the social aspect is manifested by the particular attention devoted to the social dimension of Europe in several European Presidencies (Ferrera M., Hemerijck A., and

Rhodes M., 2000, *The Future of Social Europe: Recasting Work and Welfare in the New Economy*, Oeiras: Celta Editora, Esping-Andersen G., (ed.), 2002, *Why we need a new welfare state*, Oxford: Oxford University Press, Sakellaropoulos Th., and Berghman J., (eds), 2004, *Connecting Welfare Diversity within the European Social Model*, Antwerp: Intersentia). Against this background, *The Europeanisation of social protection* edited by Jon Kvist and Juho Saari constitutes an insightful contribution to the growing literature on the increasing interactions between the EU and the national level.

The principal aim of *The Europeanisation of social protection* is to analyze the reactions of member states (domestic impact and member states governments' responses) to a series of developments through 11 country studies, reflecting the diversity of EU member states in terms of size, welfare regime, membership history, political legacy, and competitiveness. These intervening variables of broad political, economic and historical significance also allow the testing of different hypothesis on the different European impact across countries. The book focuses on four complementary areas of potential importance for the Europeanisation of social protection; policy processes (such as the Lisbon Strategy, the Social Policy Agenda 2000-05 and 2005-10, the OMC and demographic change), the interplay between internal markets and social policy, the EMU, and the enlargements of 2004 and 2007, notwithstanding the importance of other factors.

The central argument is that a series of developments that have taken place over the past ten years "have led to national and EU levels becoming more interwoven, a process we describe as the Europeanisation of social protection" (p. 1). Chapter one presents these developments in more detail, while providing the common analytical framework used in the country studies. The empirical part centers on 11 country studies; Germany, the UK, France, Italy, Poland, Spain, the Czech Republic, Finland, the Netherlands, Denmark and Greece. Each chapter includes a brief introduction to the case study followed by a presentation of the perception of the ESM in the country under study. The heading "European social model versus the country model" is not accidental, as authors were asked to focus on the perception of the EMS in their country, rather than on some common definition shared by all authors or an official definition provided by the European institutions. Each chapter presents the main principles of national reforms and the role of the ESM and the EU, as well as the national responses to a series of EU initiatives. A brief conclusion summarizes the main findings. Chapter thirteen provides an analysis of the variables used in the case selection that was missing from the introductory chapter as well as a comparative analysis of the Europeanisation of social protection as both a downloading and uploading process based on the country studies. The analysis indicates that while EU social policy is still driven by negative integration the latter has moved from a low to a high politics area, whereas positive integration is no longer geared towards the transfer of sovereignty but is instead focused on facilitating collaboration among member states. In addition, EU-level developments like the EMU, internal market extensions and EU enlargements could also have potential influence on national social policy. Overall, the EU influence on national social protection seems to be mediated at the national level and based on voluntary adjustments (p. 241). Therefore, the analysis does not indicate a convergence of welfare models, or a formation of a common ESM in different countries. "Member states appear occupied with the same range of welfare reforms....[h]owever significant differences remain in the reasons for reform and in the type of reforms made" (p. 248). In terms of the Europeanisation patterns, countries reporting an EU impact on national social protection are those facing the biggest adjustment

pressures. This group comprises countries of the Southern or Central and Eastern European types or those ranking low in terms of competitiveness, and where a certain downloading of ideas is also evident. Nonetheless, all countries under study report an increasing interaction and transformation in the relationships between the EU and national level in the social policy field. Acknowledging the difficulties posed by the existence of a variety of definitions of the ESM, Juho Saari and Kari Valimaki in the concluding chapter attempt to increase the theoretical and socio-political usefulness of the concept by identifying 10 characteristics or dimensions of the ESM; beyond the shared common values, these include common identity, partnership, gender equality, common challenges, common policy responses, common institutions, common policy processes, commitment to the welfare state/society and European dimensions. While attempting to move a step forward by seeking to incorporate elements of both argumentations regarding the essence of the ESM (the one focusing on common values and the one stressing the group-specific institutional, political, cultural and geographical legacies) the authors risk concept-stretching which could ultimately undermine the usefulness of the concept.

In terms of advancing our understanding of the Europeanisation of social protection the book, through its eleven country studies, provides a comprehensive picture of the differences of Europeanisation patterns, while making apparent that the EU influence is not homogenous across countries. In parallel, with its emphasis on member states' responses the analysis highlights the multidimensional character of the process; member states are not mere passive recipients of EU initiatives but at the same time shape them through their responses (or lack of) making explicit the dynamic nature of the process. Nonetheless, given the increasing importance of mechanisms of policy learning and diffusion of ideas in the formulation of social policy, the analysis could profit further through the inclusion of the EU effect on non-EU member states such as Switzerland and Norway, two countries where such mechanisms are most likely to have an effect given the similarities and geographical proximity to EU member states (for an overview of the case selection problem in Europeanisation research see Haverland M., 2006, *Does the EU Cause Domestic Developments? Improving Case Selection in Europeanisation Research*, *West European Politics*, 29(1): 134-146). Overall, *The Europeanisation of social protection* constitutes an insightful book for scholars interested in the increasing interaction of the EU and national level in social protection and the evolving character of social policy in Europe.

M. Angelaki
Panteion University

**Danilo Zolo, *Globalization: An Overview*,
European Consortium for Political Research (ECPR) Press , Colchester
2007**

Είναι άραγε αδιαμφισθέτο ότι η παγκοσμιοποίηση είναι οικονομικό φαινόμενο, ότι έχει κατακλύσει τον πλανήτη, ότι έχει αρνητικές συνέπειες για τους περισσότερους ανθρώπους και ότι οι περισσότεροι αναλυτές είναι επικριτικοί απέναντι στο φαινόμενο αυτό; Ο Ντανίλο Ζόλο, καθηγητής φιλοσοφίας του Δικαίου και του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας, Βάζει τα πράγματα στη θέση τους. Όπως εξηγεί στο ευσύνοπτο βιβλίο του, που αποτελεί επισκόπηση των σχετικών αναλύσεων, πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι συγγραφείς διάκεινται θετικά προς την παγκοσμιοποίηση. Στην Ελλάδα, όπου έχει δημοσιευθεί πληθώρα επικριτικών βιβλίων για την παγκο-